

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 70

SETMANARI MALLORQUI
Inca, 17 de Maig 1924

Redacció i Administració
Murta, 5.-Inca.

L'ASSALT DEL TREN

La premsa periòdica ha descrit en tots els seus detalls l'assalt encandalós al tren d'Andalucía i tothom, homos i dones i fins les delicades senyorettes cercaven amb afany els números que portaven el proces horripilant. El nostre *Altair* dissapte passat ja exposà sa desconformitat en la informació criminalista. Enmitg d'aquest desgavell hi hagut una nota confortable que segurament no duràn certs periòdics i és el penediment dels reus. Això sí que és una notícia que se deu publicar per refer el mal exemple donat, i que demostra, una vegada més, que els qui han rebut una educació religiosa més fàcilment s'acosten a Deu.

Vegin la cristiana mort dels sentenciats amb següent article que copiam del periòdic catòlic «El Debate».

Muerte cristiana de los reos

«La nota confortante del tràgic acto de ayer ha sido la fervorosa religiosidad, la fe ardiente, la sincera contrición con que los reos aceptaron y recibieron la muerte.

Desde el primer momento se mostraron dispuestos a la confesión, a pesar de las esperanzas que tenían de alcanzar el indulto, fomentadas caritativamente por las personas que los rodeaban.

Navarrete había confesado el día antes con el padre Federico Curioses, franciscano.

En la capilla confesaron: Navarrete con el padre Ramonet, Honorio con el padre Ruiz, ambos religiosos del Corazón de María, y Piqueras con el capellán castrense señor Freixa, antiguo condiscípulo suyo en Daimiel, a quien tuteaba.

Desde este momento hasta el de la muerte todas las conversaciones de los reos estuvieron matizadas de un fervor edificante. Honorio repetía con frecuencia: «Dios tendrá misericordia de mí»; y en las últimas palabras a su padre y a su hijo se veía el revivir de antiguas creencias arraigadas que una vida de extravío apagó.

Constantemente besaba un crucifijo de plata, regalo del marqués de Portago, exclamando: «Jesús mío, misericordia. Perdón, Señor, Perdón».

Al preguntarle el padre Ruiz si tenía que hacer algún encargo dijo:

—Este crucifijo quiero se lo manden a mi madre; esta medalla que me ha dado mi hermana, a mi defensor, y para mi hija, este escapulario.

Mas tarde dijo:

—No tengo rencor ni deseo mal a nadie. Perdono a todo el mundo.

A media noche el mismo padre Ruiz propuso que se resara el rosario y fué a las respectivas celdas de las capillas a consultar a los reos. Todos aceptaron. Navarrete suspendió la escritura de una carta diciendo

—Eso en seguida. Luego escribiré.

Se rezó el rosario con gran devoción por

todos los presentes, y al llegarse a un padrenuestro a San José pidiéndole una buena muerte, Honorio se echó a llorar.

La emoción del momento invadió a todos los presentes, y hasta las personas menos llamadas a ello, como los funcionarios de la cárcel, hablaban solo de temas de fe y de religión.

Piqueras se recostó un rato. Tanto deseo tenían los sentenciados de comulgar, que se negaban a tomar alimento hasta que los confesores les dijeron que aun era tiempo.

A las tres y media el padre Salgado dijo la misa de comunión, administrándose el sacramento a los reos, arrodillados a las puertas de sus respectivas celdas.

A continuación el padre Diez, S. J., dijo una misa de acción de gracias, durante la que el capellán de la prisión leyó oraciones y devociones apropiadas.

La preparación para comulgar la hicieron: Honorio en un devocionario, siguiendo las indicaciones del padre Ramonet; Piqueras repitiendo las palabras del padre Freixa, y Navarrete ayudado por el padre Ruiz.

Después tomaron una taza de café con leche y una copa de coñac. Navarrete tenía el semblante cadavérico.

Piqueras pidió un retrato de su madre, que tenía el director porque le fué ocupado en un registro. Se lo dieron y ya lo conservó hasta la ejecución.

El marqués de Portago dió a Navarrete otro crucifijo, diciéndole:

—No se separe de él, que es el Cristo de la Buena Muerte.

Este emocionó a Navarrete, que rompió a llorar.

Piqueras tenía otro crucifijo, y mirándolo decía:

—Tengo fe en Dios y confío en mi salvación.

Este reo oyó de rodillas las dos misas, y repetía frecuentemente:

—Señor, perdón. Me pesa haberos ofendido.

Al salir Honorio, llevado por su confesor y por su abogado, pidió de nuevo la absolución. Al ver el patíbulo, dijo:

—¿Por qué no me fusilan?

Sus últimas palabras fueron:

—Jesús mío, misericordia. Os amo con todo mi corazón.

Piqueras también murió recitado jaculatorias y oraciones breves.

Navarrete al salir para la muerte prorrumpió en actos de Fe, Esperanza y Caridad. Al ver el palo perdió fuerzas y reclinó su cabeza sobre el hombro del Padre Ruiz.

Ya en el banquillo entre otras oraciones, dijo el «Acordaos», y para que pudiera terminarla hubo que hacer señas al verdugo para que esperara. Sus últimas palabras fueron:

—Jesús, Jesús, Jesús.»

PLORS

¿Durà l'aigua del plor desitjada
la trista boirada
que endola ton cel,
pobre cor, pobre planta marcida
que sents com la vida
defuig de ta rel?

Trista cosa és plorar; mes les gotes
de plor, duen totes
esplais o dolsors:
com les gotes de l'auja novelles,
tremolen dins elles
vistoses colors.

Si es més pura l'olor regalada
que puja, callada,
dels arbres remulls,
¿no serà més intensa la flaira
que del cor s'enlaira
quant ploren els ulls?

¡Quantes voltes el plor ha calmades
 les veus alsurades
 d'un cor sensa pau,
 transformant-les en dolsa harmonía,
 ressò que estasia
 volant al cel blau!

¡Ah! quant salti mon cor fet estelles,
 les seques parpelles
 remúllem ¡oh plor!
 dolsa pluja del cel beneïda,
 conort de ma vida,
 esplai de mon cor.

MARIA ANTONIA SALVÁ

LA GLORIFICACIÓ DE LENIN

Es plany la premsa catòlica mundial del nimbe de glòria que la premsa neutra (ja no cal dir la sectària) ha fet a l'entorn de l'home famós que acaba de donar compte a Déu de les seves obres. I es plany amb raó. Lenin, segons els diaris catòlics alemanys, no té parió entre els tirans més cèlebres del món. No cal pas blasmar-lo; parlen per ell aquestes obres, que un escriptor anglés ben documentat i que ha viscut llarg temps a Rússia, Sarolea, resum, després d'haverne consultat les estadístiques, en xifres esgarrifoses. Persones assassinades per orde de Lenin: Bisbes, 28; Sacerdots, 1,219; Mestres i professors, 6,000; Metges, 9,000; Oficials, 54,000; Soldats, 260,000; Polícies, 70,000; Propietaris, 12,950; Tècnics i gent de negoci, 355,250; Obrers, 193,290; Pagesos, 815,100. Total 1.776,837. Total espantós, però digne de qui, com Lenin, va dir, amb gran naturalitat, que «no hi feia res que morís el 90 per 100 de russos si el 10 per 100 restant fossin veraders comunistes».

Del "Missatger del Sagrat Cor de Jesús,"

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Dimecres passat morí a la bella edat de 14 anys En Juan Prats i Beltràn, jovenet encantador i estimable per les seves qualitats de intel·ligència i bondat.

De veres nos associam el dol de sos pares, don Matgi i donya Maria, per la pèrdua de son fill volgut, tot desitjant-los molts anys de vida pel poder pregar per ell. — R. I. P.

Varies

JOCS FLORALS DE MALLORCA

El President de la Delegació de Sóller, don Guillem Colom, de la «Associació per la Cultura de Mallorca» ens ha convidat a la poètica festa dels Jocs Florals que tindrà lloc en aquella ciutat demà diumenge.

Les composicions presentades al concurs són 117, suma que constitueix un gran èxit dels Jocs Florals d'enguany. A Sóller hi ha gran animació per aquesta acte. Se està adornant artísticament el teatre de la «Defensora» a on ha de tenir lloc la festa, i la Junta organitzadora reb importants donatius de les societats bancàries per cubrir els gastos.

Agraïm el Sr. Colom la deferència que ha tengut en nosaltres al convidar-nos.

UN MANIFEST

El Comité organizador de la «Tercera Assamblea Nacional de la Premsa Catòlica,» presidida per l'Il·lm. Sr. Bisbe de Chersoneso, Auxiliar de Toledo, acaba de adresar an els catòlics espanyols un vibrant manifest que nos sab greu no poder reproduir. censer per falta de lloc.

En ell fa un cridament a tots els catòlics a continuar la gloriosa tradició d'Espanya, pregant-los que acompanyin amb la seva oració els treballs de la Assamblea i se apuntin socis, donant el seu nom i quotes a les Juntes constituïdes en les capitals diocesanes i asistenquen, si poren, a Toledo

an aquesta gran revista de capdills de la premsa catòlica.

«Facem resurgir—acaba el manifest—una Premsa digna de la nostra fè i de la nostra pàtria espanyola»

La senyora Viuda de D. Manuel Plaza ens participa que en la seva Sastreria ha rebut les novel·lats de robes pròpies per les temporades de primavera i estiu.—Cadena, cantonada en la plaça de Sta. Eulària, de ciutat de Mallorca.

Bolletí de L'HARPA D'INCA

CONDOL

Ens ha deixat per l'altra vida N'Antoni Arreste, que va esser un dels primers orfeonistes fundadors de l'Harpa i que per falta de salut tengué que deixar primerament al chor, amb gran pena seva i de sos companys per cuidar-se de son goriment.

Era tal l'entusiasme de N'Arreste per la novella entidad choral que, al deixar de prendre part amb el cant, suplicà a la Junta que l'apuntassin protector dins la modèstia del seu estament.

Suplicam una oració an els nostros associats en sufrangi de la seva ànima, perque si està en lloc de expiació aviat pugui cantar les alabances del Senyor entre els àngels del cel, ell que tengué un cor bò per a sentir les emocions de l'art divinal.—R. I. P.

NOUS SOCIJS PROTECTORS

- 42 D. Josep Noguera Lluí. — Fabricant.
- 43 D. Llorenç Durán Coli. — Mes re
- 44 D. Juan Ferrer. Batle, — Escrivent.
- 45 D. Jaume Cereceda Gargoli. — Capità.

ACTUACIO DE L'HARPA

En la festivitat de la Mare de Deu del Roser, celebrada a sant Domingo, va cantar la missa de Santa Cecília del Mestre Cicognani, i el vespre, prengué part en la devoció del Mes de Maria, cantant els parenostros en mallorquí de Mossèn Salas i la salve d'En Danzi.

LA CAPELLA DE MANACOR

Diumenge passat aquesta entidad choral va visitar el santuari de la Mare de Deu de Lluch, i de

passada per Inca, donà un agradívol concert an el convent de les Monjes Franciscanes, a on el Vicedirector, don Ramon Galmés, té una filla religiosa, sor Francisca del Cor de Maria, que és molt intel·ligent en música. Allà acudiren el nostro President i Director per saludar els amics de idealitat, quina escomesa fonc ben efusiva i plena d'entusiasme.

CONCURS

El Director de CA-NOSTRA ha rebut de l'«Orfeó Català» el cartell del tercer concurs de la fundació musical de CONCEPCIO RABELL I CABILS Vda. de Romaguera. Hi ha premis oferits de 6000 i 2000 pessetes a les millors composicions que es presentin ajustades a les normes descrites al cartell.

Vida Municipal

Dia 10 se constituí la Junta Municipal del cens de població que la componen, segons la llei, personal representatiu de entitats oficials que a Inca resulta esser formada amb següent orde:

President: el Ba'le de la Ciutat don Miquel Pujadas. Vicepresident: el Jutge de Primera Instancia, Sr. Estrena, com a President de la Junta del cens electoral. Vocals: el Cura Párroco, Mossèn Francesc Rayó; els tirents de Batle, Srs Reus, Mir i Pujol; el Metje Titular, don Rogeli Figueiras; els mestres nacionals, don Arnau Mir i don Pere J. Fornés; el Tinent de la guàrdia Civil senyor Morey. El secretari el de l'Ajuntament, senyor Siquier.

— Dins breus temp. s'obrirà el carrer del Teatro per el pas de carro decantant els escalons que hi ha per l'entrada del carrer d'En Martí Metje. En les noves edificacions que l'hi fan se subjecten a la lineació de 8 metres de amplaria del carrer, acordada per l'Ajuntament l'any vintidos.

— An el carrer del Paradís s'hi fa una important millora d'amplitut, posant-se a retxa en les altres edificacions la casa vella que fa cantonada amb el carrer de Betlem, o sia la gerreria.

Plaza de Toros de Inca

Domingo 15 Junio.—Seis novillos-toros del Exmo. Sr. Marqués de Villamarta, por Felix Rodriguez, Alpargaterio y Fernandez Prieto.

Tip. Durán.—INCA